

לשחוט תרנגולת כשקרא בתרנגול. ויש מוסיפין לומר שהוא צוואות ר' יודא חסיד זצ"ל³². וכל ימי תמהתי שהרי איתא בפ' במה אשה³³ שהוא מדרכי האמורי, ומזה מנעתי מלעשות כן. אך כשבני הבית מוזהרים ושותקים ואומרים בסתם קרא תרנגול חושב אני שאין³⁴ איסור בזה אם שחטו. אמנם כשאומרים קרא תרנגולת, ועל זה הוזהרו מלשחטו, שזהו וודאי משום דרכי האמורי, שהרי אמרו אעפ"י שאין נוחש יש סימן³⁵ ומרוב גליותינו בעו"ה ומיעוט אוכלסי תורתנו לא ידעו ההמון לחלק ולהפריד הניאות והנפרד, והאל ית' יאיר עינינו בתורתו ובמצותו.

ויאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו (כד, נה)

פי' רש"י שבתואל [מ]ת, ואם כן תימא למה לא התאבלו עליו, שהרי יצחק [ו]רבקה [יצאן] לדרך. ונבא לכאן לסייע לדברי רז"ל³⁶ שהרוגי ב"ד אין מתאבלין עליהן ואפי' אינם נהרגים אלא ליהרג³⁷ ובכאן באנו לדרוש שדרשו³⁸ (ו)בתואל מת שרצה ליתן סם המות לאליעזר עבד אברהם, וסמכו מן המסורת שנאמר³⁹ "ויושם בארון במצרים" וכאן נאמר "ויושם לפניו לאכול", אלא בא ללמדנו שרצה להאכילו סם המות שישמו אותו⁴⁰ והבן.

ותאמר אלך (כד, נח)

יש ליתן על לב למה לא נהגה רבקה אבלות שהרי באותו לילה מת אביה. ואת"ל שהיתה קטנה ואינה חייבת באבלות. ז"א⁴¹ קורעין לקטן מפני עגמת נפש מכ"ש שלא לשמחה. ונ"ל מאחר שע"פ המדרש והמסורת הניח בתואל סם המות בקערת אליעזר להמיתו, ונהפך הקערה...⁴².

וישא עיניו וירא והנה גמלים באים (כד, ג)

צ"ע מה לנו הסיפור הלז שראה גמלים, ונ"ל שהעיר לנו ב' דינים הא' שאין להתפלל בשדה בדרך במקום עובדי דרכים שמא יפסיק בתפילתו, וכשמתפלל יראה אם [יש] עובר ושב כדאמרינן⁴³ רב לייט מאן דצלי בבקתא, ע"כ אמר שהתפלל בשדה וכשראה גמלים המתין עד שעברו מעליו וכשהגיעו וידע שהיא רבקה, הביא אותה⁴⁴ ולא התפלל שחתן פטור מתפילה ומק"ש, והבין.

ויסם אברהם ויקח אשה ושמה קטורה כו' (כה, א)

פירש"י¹ שיתין מינין תכלי דמטו לככי וכו'. מה קשה לרש"י וכי חידש שלקח

32 עיין שו"ת מהרי"ל הוצאת מכון ירושלים עמוד רח – ט. ועיין ספר אמרי שפר עה"ת למהר"ן הורדנא שפירא. 33 שבת סז, ב. 34 שאין עבירה לשוחטה ג. 35 חולין צה, ב. 36 מסכת שמחות פ"ב, ה"ז. 37 אינו מובן הכוונה. 38 תרגום יונתן על פסוק לג. 39 להלן נ, כו. 40 בארון, כנ"ל. 41 שהרי, כנ"ל. 42 כאן חסר. 43 כוונתו לברכות דף לד, ב, אמר רב כהנא חציף. עלי מאן דמצלי בבקתא. 44 כדכתיב בפסוק טז ויביאה יצחק האהלה. 1 ברש"י שלפנינו אינו. וראה בבבא קמא דף צב, ב.